

tater, som Danmark igennem en Række af Aar har affluttet med fremmede Stater, ere affluttede ud fra det Princip, at vi bleve stillede som mestbegunstigede. Det har været Grundvolden for hele vor Stilling over for Udlandet, at vi have ønsket at slutte alle vore Traktater med den Bestemmelse, at der gives Mestbegunstigelsesret. Ud derfra drager saa det ærede Medlem den Slutning, at da vi have sluttet saadanne Traktater med en Række af Stater, maa deraf ogsaa nødvendigvis følge som givet, at naar to andre Stater have affluttet en Traktat, maa det ogsaa føre til, at Danmark, som mestbegunstiget Stat, faar samme Begunstigelse. Dette er dog ikke umiddelbart Tilfældet; det vil ikke være rigtigt, hvis man fra vor Side, saa snart der er affluttet en Traktat mellem den og den Stat, og det er kommet til vor Kundskab, saa vil sige, at deraf maa følge, at den samme Begunstigelse, som ved denne Traktat er indrømmet, med Nødvendighed tilfalder os. Man kan altsaa ikke i Henhold hertil sige, at vore Eksportører glat væk kunne forsøge paa at indføre deres Varer i de fremmede Stater, thi vi vilde derved kunne paatage os et temmelig tungt Ansvar, som Regeringen efter min Mening ikke uden videre kan paatage sig. Dette vil navnlig vise sig, efter at der nu mellem Staterne er blevet affluttet Tariftraktater. Vi vide jo alle, at efter en tidligere Politik gik man ved Afslutning af Handelsstraktater væsentlig ud paa at faa Traktater med Mestbegunstigelsesret, medens man nu er kommen ind paa at afflutte Traktater med Tarifbestemmelser, ved hvilke man altsaa fra den ene Side giver Koncessioner for at opnaa tilsvarende Koncessioner fra den anden Side. Efter at dette blev mere og mere indført mellem Staterne, er man ogsaa lidt efter lidt kommet bort fra det rene Begreb, at Mestbegunstigelse virkelig skulde betyde Mestbegunstigelse. Man er kommet ind paa et Begreb: „Ud over Mestbegunstigelse“, idet der hævdes fra mange Staters Side, at der skal gives noget bestemt i Bederlag for de Tarifbestemmelser, der optages i Traktaterne mellem de enkelte Stater. Det har givet os en hel Del Arbejde, og hver Gang der i de senere Aar har været sluttet saadanne Traktater mellem de forskellige Lande, har man fra den danske Regerings Side straks taget det Spørgsmaal op og fordret i Henhold til de gamle Traktater med Mestbegunstigelse ogsaa at være med i denne Mestbegunstigelse. Paa flere Steder har man forsøgt at nægte dette; der skete i Begyndelsen Indsigelse mod at anerkende Mestbegunstigelsen, da i sin Tid de første Aftaler fandt Sted mellem Frankrig

og Rusland om en Tarif. Paa lignende Maade stillede man sig noget afvisende fra Ruslands Side. Endelig har man ikke straks fra Tysklands Side villet anerkende, at Danmark skulde nyde godt af de Begunstigelser, som fremkom ved Afslutningen af de store Handelsstraktater mellem Øst- og Italien. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at naar der fra anden Side straks er taget Reservationer, maa det betragtes saaledes, at man ikke uden videre tager Mestbegunstigelse paa den Maade, at det ogsaa virkelig bliver Mestbegunstigelse, naar der er Tale om en Tarifkonvention. Det er i øvrigt lykkedes efter Forhandling at faa anerkendt af disse forskellige Stater, at Danmark er mestbegunstiget, staar paa det Standpunkt, som vi havde ønsket, i de forskellige Stater, baade i Frankrig og, hvad der var af stor Betydning for os, ogsaa i Tyskland. Og i dette Øjeblik er Stillingen den, at vi staa som mestbegunstiget Nation for al vor Udførsel eller for den vigtigste Del af vor Udførsel i en Række Lande, idet vi i Norge, Sverige, Tyskland, Øst- og Italien, tildeels i Spanien, i Svejts, i Nordamerika staa anerkendte som havende den ønskede Mestbegunstigelse. I de sidste Uger er det endelig lykkedes at faa en udtrykkelig Anerkendelse heraf ved en Traktat, som er affluttet med Rusland, og hvorved man ogsaa fra russisk Side har anerkendt Mestbegunstigelse for os. Jeg ser derfor ikke rettere end, at vi i dette Øjeblik ere heldigt stillede med vor Udførsel overalt. Naar vi kunne holde den Stilling, som vi nu have, ser jeg ikke rettere, end at vi i de Lande, hvor vi have Interesse af at faa Forbindelser, ogsaa kunne faa saadanne.

Naar det ærede Medlem nu spørger, hvad der gøres fra vor Side for at udnytte disse gode Betingelser, der ere opnaaede, vil jeg gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at saadanne Traktater blive indsendte gennem Gesandtskabet eller gennem en bestemt Konsul i hver Stat. Naar Traktater ere komne det danske Udenrigsministerium i Hænde, blive de meddelte Grosserer-societetet, som jo er den Organisation, gennem hvilken Udenrigsministeriet træder i Forbindelse med den danske Handelsstand, og derigennem blive altsaa de Oplysninger, som kunne have Interesse for Handelsstanden, modtagne af den, idet de blive bekendtgjorte paa den Maade, som Grosserer-societetet bekendtgjør den Slags Ting paa.

Forespørgeren (Bajer): Der var et Punkt, som den højtærede Udenrigsminister berørte, og som heller ikke havde undgaaet min Opmærksomhed. Det er det Spørgs-